

62015CJ0471

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 18 stycznia 2017 r. (1)

„Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Szczególna procedura opodatkowania marży — Pojęcie „towarów używanych” — Sprzedaż części wymontowanych z pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji”

W sprawie C-471/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego, Dania) postanowieniem z dnia 2 września 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 września 2015 r., w postępowaniu:

Sjelle Autogenbrug I/S

przeciwko

Skatteministeriet,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: L. Bay Larsen, prezes izby, M. Vilaras (sprawozdawca), J. Malenovský, M. Safjan i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 8 września 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

—

w imieniu Sjelle Autogenbrug I/S przez C. Bachmanna, advokat,

—

w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorninga, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez D. Aukena, advokat,

—

w imieniu rządu greckiego przez E. Tsaousi oraz K. Nasopoulou, działających w charakterze pełnomocników,

—

w imieniu Komisji Europejskiej poczynkowo przez L. Lozano Palacios oraz M. Clausen, a następnie przez L. Lozano Palacios, L. Grønfeldt oraz M. Clausen, działające w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 22 września 2016 r.,
wydaje następujący

Wyrok

1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

2

Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Sjelle Autogenbrug I/S a Skatteministeriet (ministrem do spraw podatków i akcyzy, Dania) w przedmiocie zastosowania procedury opodatkowania marży do sprzedaży części pochodzących z pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji, przeznaczonych do odsprzedaży jako części zamienne.

Ramy prawne

Prawo Unii

Dyrektywa 2006/112

3

Motyw 51 dyrektywy 2006/112 stanowi:

„Należy przyjąć wspólnotowy system opodatkowania mający zastosowanie do towarów używanych, dzieł sztuki, antyków i przedmiotów kolekcjonerskich, aby uniknąć podwójnego opodatkowania i zakłóceń konkurencji pomiędzy podatnikami”.

4

Zgodnie z art. 1 ust. 2 tej dyrektywy:

„Zasada wspólnego systemu [podatku od wartości dodanej (zwanego dalej »podatkiem VAT«)] polega na zastosowaniu do towarów i usług ogólnego podatku konsumpcyjnego odpowiednio proporcjonalnego do ceny towarów i usług, niezależnie od liczby transakcji, które mają miejsce w procesie produkcji i dystrybucji poprzedzającym etap obciążenia tym podatkiem.

VAT, obliczony od ceny towaru lub usługi według stawki, która ma zastosowanie do takiego towaru lub usługi, jest wymagalny od każdej transakcji, po odjęciu kwoty podatku poniesionego bezpośrednio w różnych składnikach kosztów.

[...]”.

5

Tytuł XII dyrektywy 2006/112, zatytułowany „Procedury szczególne”, zawiera rozdział 4, zatytułowany „Procedury szczególne dotyczące towarów używanych, dzieła sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków”, składający się z art. 311–343.

6

Na podstawie art. 311 ust. 1 pkt 1 i 5 owej dyrektywy:

„Do celów niniejszego rozdziału i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych zastosowanie mają następujące definicje:

»1)

towary używane« oznaczają rzeczowy majątek ruchomy nadający się do dalszego użytku w aktualnym stanie lub po naprawie, inny niż dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, jak również inny niż metale szlachetne lub kamienie szlachetne określone przez państwa członkowskie;

[...]

5)

»podatnik-pośrednik« oznacza każdego podatnika, który w ramach swojej działalności gospodarczej, w celu odsprzedaży, kupuje lub wykorzystuje do celów działalności swojego przedsiębiorstwa lub też importuje towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, niezależnie od tego, czy podatnik ten działa na własny rachunek, czy też na rzecz osób trzecich na podstawie umowy, zgodnie z którą przewidziana jest płacona od zakupu lub sprzedaży”.

7

Sekcja 2 rozdziału 4 znajdującego się w tytule XII dyrektywy 2006/112 jest zatytułowana „Procedura szczególna dla podatników-pośredników” i zawiera między innymi podsekcję 1 zatytułowaną „Procedura marży”, w której zawarto art. 312–325.

8

Artykuł 312 owej dyrektywy stanowi:

„Do celów niniejszej podsekcji zastosowanie mają następujące definicje:

1)

»cena sprzedaży« oznacza wszystkie składniki wynagrodzenia uzyskanego lub do uzyskania przez podatnika-pośrednika od nabywcy lub osoby trzeciej, wliczając w to subwencje bezpośrednio związane z transakcją, podatki, cła, opłaty i należności oraz koszty dodatkowe, takie jak prowizja, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi podatnik-pośrednik obciąża nabywcę, z wyłączeniem jednak kwot, o których mowa w art. 79;

2)

»cena nabycia« oznacza wszystkie składniki wynagrodzenia, określonego w pkt 1, uzyskanego lub do uzyskania przez dostawcę od podatnika-pośrednika”.

Artyku? 313 ust. 1 dyrektywy 2006/112 stanowi:

„W odniesieniu do dostaw towarów u?ywanych, dzie? sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków dokonywanych przez podatników-po?redników, pa?stwa cz?onkowskie stosuj? procedur? szczególnie? dotycz?c? opodatkowania mar?y uzyskanej przez takiego podatnika-po?rednika zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji”.

10

W my?l art. 314 omawianej dyrektywy:

„Procedura mar?y ma zastosowanie do dokonywanych przez podatnika-po?rednika dostaw towarów u?ywanych, dzie? sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, w przypadku gdy towary te zosta?y mu dostarczone na terytorium Wspólnoty przez jedn? z nast?puj?cych osób:

a)

osob? nieb?d?c? podatnikiem;

[...]”.

11

Artyku? 315 rzeczonej dyrektywy stanowi:

„Podstaw? opodatkowania dostaw towarów, o których mowa w art. 314, stanowi mar?a uzyskana przez podatnika-po?rednika pomniejszona o kwot? VAT odnosz?c? si? do samej mar?y.

Mar?a uzyskana przez podatnika-po?rednika jest równa ró?nicy mi?dzy okre?lon? przez podatnika-po?rednika cen? sprzeda?y towaru a cen? nabycia”.

12

Artyku? 318 dyrektywy 2006/112 przewiduje, co nast?puje:

„1. W celu uproszczenia poboru podatku i po konsultacji z Komitetem ds. VAT pa?stwa cz?onkowskie mog? postanowi?, ?e dla niektórych transakcji lub niektórych kategorii podatników-po?redników, podstaw? opodatkowania w odniesieniu do dostaw towarów podlegaj?cych procedurze mar?y nale?y ustali? dla ka?dego okresu rozliczeniowego, za który podatnik-po?rednik musi z?o?y? deklaracj? VAT, o której mowa w art. 250.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym, podstaw? opodatkowania dostaw towarów, do których stosuje si? tak? sam? stawk? VAT, stanowi ca?kowita mar?a uzyskana przez podatnika-po?rednika pomniejszona o kwot? VAT odnosz?c? si? do tej mar?y.

2. Ca?kowita mar?a jest równa ró?nicy mi?dzy dwiema nast?puj?cymi kwotami:

a)

całkowitej wartości dostaw towarów podlegających procedurze marży i dokonanych przez podatnika-podrednika w okresie rozliczeniowym objętym deklaracją, czyli całkowitej kwoty cen sprzedaży;

b)

całkowitej wartości nabytych towarów, o których mowa w art. 314, przez podatnika-podrednika w okresie rozliczeniowym objętym deklaracją, czyli całkowitej kwoty cen nabycia.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że [aby] podatnicy, o których mowa w ust. 1, nie odnoszą [odnosili] nieuzasadnionych korzyści ani nie ponoszą [ponosili] nieuzasadnionych strat”.

Dyrektywa 2000/53

13

Motyw 5 dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. (Dz.U. 2000, L 269, s. 34 – wyd. spec. w j.ż. polskim, rozdz. 15, t. 5, s. 224) przewiduje istnienie podstawowej zasady, zgodnie z którą odpady powinny być ponownie użyte i poddane procesom odzysku, ze szczególnym uwzględnieniem ponownego użycia i recyklingu. Motyw 14 tej dyrektywy uznaje konieczność wspierania rozwoju rynku materiałów pochodzących z recyklingu.

14

Artykuł 3 dyrektywy 2000/53, zatytułowany „Zakres”, stanowi w ust. 1:

„Niniejsza dyrektywa dotyczy pojazdów oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji, włącznie z częściami oraz materiałami. [Przepis ten ma zastosowanie] nie narusza art. 5 ust. 4 akapit trzeci i niezależnie od tego, w jaki sposób pojazd był serwisowany lub naprawiany podczas użytkowania, oraz od tego, czy jest on wyposażony w części dostarczone przez producenta, czy też inne części, które zostały wmontowane jako części zamienne lub zastępcze zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi lub krajowymi”.

Prawo duńskie

15

W rozdziale 17 zatytułowanym „Przepisy szczególne dotyczące towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków” lov om merværdiafgift nr. 106 (ustawy nr 106 w sprawie podatku od wartości dodanej) z dnia 23 stycznia 2013 r. w wersji mającej zastosowanie w czasie wystąpienia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym (zwanej dalej „ustawą o VAT”) art. 69 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 3 przewiduje:

„1. Przedsiębiorstwa, które nabywają w celu odsprzedaży m.in. towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie czy też antyki, odsprzedając je, mogą uiścić podatek od towarów używanych na podstawie przepisów niniejszego rozdziału. Znajduje one zastosowanie, w sytuacji gdy towary używane itp. zostały dostarczone temu przedsiębiorstwu w Danii lub z innego państwa członkowskiego Unii przez

1)

osob? nieb?d?c? podatnikiem,

[...]

3. Przez »towary u?ywane« nale?y rozumie? rzeczy ruchome nadaj?ce si? do dalszego u?ytku w aktualnym stanie lub po naprawie, inne ni? dzie?a sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, jak równie? inne ni? metale szlachetne lub kamienie szlachetne. ?rodek transportu dostarczony do lub z innego pa?stwa cz?onkowskiego Unii uwa?any jest za u?ywany w zakresie, w jakim nie jest on obj?ty definicj? okre?lon? w art. 11 ust. 6”.

16

Z prac przygotowawczych nad ustaw? o VAT z 1994 r., która wprowadzi?a przepisy dotycz?ce podatku VAT od towarów u?ywanych (Folketingstidende 1993–1994, za??cznik A, kolumna 4368) wynika, ?e „celem proponowanych przepisów jest unikni?cie zap?aty pe?nego VAT za ten sam towar dwa lub wi?cej razy. Sytuacja taka ma przyk?adowo miejsce wówczas, gdy kontrahent osób fizycznych nabywa towary u?ywane celem ich odsprzeda?y”.

17

Na podstawie owych prac przygotowawczych poj?cie „towarów u?ywanych” zawarte w art. 69 ust. 3 ustawy o VAT oznacza „rzeczy ruchome nadaj?ce si? do dalszego u?ytku w aktualnym stanie lub po naprawie. Wynika z tego, ?e rzecz ruchoma winna zachowa? sw? to?samo??”.

18

W wydanym w dniu 10 lutego 2006 r. okólniku dotycz?cym podatku VAT od z?omowania pojazdów organ podatkowy wskaza?, ?e zasady dotycz?ce VAT od towarów u?ywanych nie maj? zastosowania w przypadku dokonywanej przez podmioty zajmuj?ce si? z?omowaniem odsprzeda?y wymontowanych cz??ci zamiennych, poniewa? pojazd zmienia w ten sposób charakter, przekszta?caj?c si? w cz??ci zamienne.

Post?powanie g?ówne i pytanie prejudycjalne

19

Sjelle Autogenbrug jest przedsi?biorstwem zajmuj?cym si? recyklingiem pojazdów samochodowych, którego g?ówna dzia?alno?? polega na sprzeda?y u?ywanych cz??ci samochodowych pochodz?cych z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

20

Dzia?alno?? Sjelle Autogenbrug obejmuje mi?dzy innymi usuwanie zanieczyszcze? oraz utylizacj? odpadów pochodz?cych z tych pojazdów, co stanowi warunek wst?pny dla pobrania cz??ci zamiennych. Wreszcie nieznaczna cz??? ?zczynnych obrotów tego przedsi?biorstwa stanowi sprzeda? odpadów metalowych (z?omu) pozosta?ego po demonta?u cz??ci samochodowych.

21

Sjelle Autogenbrug kupuje pojazdy wycofane z eksploatacji od osób fizycznych lub towarzystw ubezpieczeniowych. Ani osoby fizyczne, ani towarzystwa ubezpieczeniowe nie deklaruj? podatku VAT od dokonywanych sprzeda?y. S?d odsy?aj?cy wskaza? w swym postanowieniu, ?e pytanie, które przedstawia Trybuna?owi, dotyczy jedynie kwalifikacji cz??ci u?ywanych pochodz?cych z

samochodów zakupionych przez Sjelle Autogenbrug od osób fizycznych.

22

Zezwolenie pojazdu wycofanego z eksploatacji pojazdu wiążące się z uprawnieniem do dopłaty za zezwolenie, wypłaconej przez ministerstwo ochrony środowiska na rzecz ostatniego właściciela pojazdu wpisanego do przewidzianej w tym celu krajowej ewidencji pojazdów. System ten ma na celu zachęcenie właścicieli do dbałości o zezwolenie pojazdów w sposób właściwy z punktu widzenia ochrony środowiska. Od roku 2014 pozyskiwanie dopłat za zezwolenie dotyczyło na właścicielach pojazdów, a nie na Sjelle Autogenbrug.

23

Sąd odsyłający wskazał, że brak jest dostępnych informacji na temat składowików ceny zakupu pojazdów, w szczególności w zakresie określenia i uwzględnienia w cenie sprzedaży wartości części samochodowych, odpadów metalowych oraz dopłaty do zezwolenia przewidzianej za usunięcie zanieczyszczeń oraz utylizacji odpadów pochodzących z pojazdów.

24

Sąd odsyłający wskazał, że Sjelle Autogenbrug zadeklarowała podatek VAT według zasad ogólnych. W dniu 15 lipca 2010 r. zwróciła się ona do odpowiednich organów podatkowych z wnioskiem o sporządzenie interpretacji podatkowej dotyczącej stosowności do jej działalności polegającej na odsprzedaży używanych części samochodowych systemu podatku VAT dotyczącego towarów używanych, przewidzianego w rozdziale 17 ustawy o VAT.

25

Wedle interpretacji podatkowej wydanej przez organ administracyjny w dniu 6 sierpnia 2010 r. Sjelle Autogenbrug nie ma prawa do stosowania procedury opodatkowania marży odnoszącej się do towarów używanych, ponieważ rozpatrywane części samochodowe nie są objęte pojęciem „towarów używanych” w rozumieniu przepisów podlegających zastosowaniu.

26

Landsskatteretten (sąd podatkowy, Dania) utrzyma w mocy tę interpretację na mocy orzeczenia z dnia 12 grudnia 2011 r. Skarżący w postępowaniu głównym wniosła odwołanie od tego orzeczenia do sądu odsyłającego.

27

W tych okolicznościach Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego, Dania) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy pochodzące z wycofanych z eksploatacji pojazdów części – które zajmują się recyklingiem pojazdów samochodowych przedsiębiorstwo będące podatnikiem zidentyfikowanym dla celów podatku VAT wyodrębnia z tych pojazdów celem ich odsprzedaży jako części zamiennych – mogą, w rozpatrywanych w niniejszej sprawie okolicznościach, zostać uznane za »towary używane«, o których mowa w art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

28

Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że używane części pochodzące z pojazdu samochodowego wycofanego z eksploatacji, nabytego przez przedsiębiorstwo zajmujące się recyklingiem samochodowym od osoby fizycznej i przeznaczone do odsprzedaży jako części zamienne stanowi „towary używane”, wskutek czego dostawy tego rodzaju części dokonane przez podatnika-pośrednika są objęte zakresem zastosowania procedury marży.

29

W tym względzie należy przypomnieć, że aby ustalić zakres przepisu prawa Unii, należy mieć na uwadze zarówno jego treść, jego cele, jak i jego kontekst (wyrok z dnia 3 marca 2011 r., Auto NikoŃowi, C-203/10, EU:C:2011:118, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).

30

W niniejszej sprawie, zgodnie z art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112 „towary używane” stanowi „reczowy majątek ruchomy nadający się do dalszego użytku w aktualnym stanie lub po naprawie”.

31

Należy stwierdzić, że z przepisu tego nie wynika, jakoby w jego rozumieniu z pojęcia towarów używanych wykluczony był rzeczowy majątek ruchomy nadający się do dalszego użytku w aktualnym stanie lub po naprawie pochodzący z innego towaru, w którym był on wmontowany jako część jego struktury. Okoliczności, że dany towar byłby składnikiem innego towaru zostanie od niego oddzielony, nie podważa kwalifikacji tego oddzielonego towaru jako „towaru używanego”, o ile może on zostać ponownie użyty „w aktualnym stanie lub po naprawie”.

32

Ponadto kwalifikacja jako „towar używany” wymaga jedynie, aby towar zachował funkcje, którymi dysponował w stanie nowości, i aby mógł być w związku z tym w dalszym ciągu używany w obecnym stanie lub po naprawie.

33

Ma to miejsce w przypadku części samochodowych oddzielonych od pojazdu samochodowego wycofanego z eksploatacji, o ile nawet po oddzieleniu od tego pojazdu zachowują one funkcje, które posiadały w stanie nowości i mogły być w związku z tym użyte ponownie w tych samych celach.

34

Interpretacja ta jest ponadto zgodna z podstawowymi zasadami ustanowionymi w motywie 5 dyrektywy 2000/53, wedle której odpady samochodowe, które obejmują między innymi składniki i materiały samochodów wycofanych z eksploatacji, powinny być ponownie użyte i poddane procesom odzysku.

35

Argumentacja rzędu drugiego, wedle której kwalifikacja jako „towar używany” w rozumieniu art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112 wymaga identyczności pomiędzy towarem zakupionym a towarem sprzedanym, co nie ma miejsca w przypadku zakupu całego pojazdu samochodowego i

odsprzedaży czyżby zamiennych wymontowanych z tego pojazdu, nie może podważyć wskazanej interpretacji. Rzecz ten uważa, że czyżby wymontowane z pojazdu używanego zostały wytworzone w trakcie przetwarzania odpadów tego pojazdu. Nie zachowają one zatem swego charakteru pomiędzy chwilą, w której zostały nabyte przez przedsiębiorstwo jako czyżby pojazdu wycofanego z eksploatacji, a chwilą, w której zostały sprzedane jako czyżby zamiennie.

36

Należy jednakże stwierdzić, że pojazd samochodowy składa się z zespołu czyżby, które zostały zmontowane i które mogą zostać odłączone i odsprzedane w aktualnym stanie lub po naprawie.

37

W tych okolicznościach należy uznać, że czyżby pochodzące z pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji stanowi „towary używane” w rozumieniu art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112, w związku z czym dostawy tego rodzaju czyżby dokonane przez podatnika-pośrednika są objęte zakresem zastosowania procedury marży, zgodnie z art. 313 ust. 1 tej dyrektywy.

38

W tym względzie, co się tyczy procedury marży, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 315 akapit drugi dyrektywy 2006/112 marża uzyskana przez podatnika-pośrednika jest równa różnicy między okresem przez podatnika-pośrednika ceną sprzedaży towaru a ceną nabycia.

39

Brak zastosowania tej procedury do czyżby zamiennych wymontowanych z nabytych od osób fizycznych pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji byłoby sprzeczne z celem procedury marży, polegającym, jak wynika z motywu 51 dyrektywy 2006/112 na uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieganiu konkurencji między podatnikami w dziedzinie towarów używanych (zob. podobnie wyroki: z dnia 1 kwietnia 2004 r., Stenholmen, C-320/02, EU:C:2004:213, pkt 25; z dnia 8 grudnia 2005 r., Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, pkt 37; z dnia 3 marca 2011 r., Auto Nikoowi, C-203/10, EU:C:2011:118, pkt 47).

40

Objęcie podatkiem VAT dokonanych przez podatnika-pośrednika dostaw tego rodzaju czyżby zamiennych prowadziłoby bowiem do takiego podwójnego opodatkowania, jako że z jednej strony cena sprzedaży owych czyżby uwzględnia już w sposób konieczny kwotę naliczonego podatku VAT zapłaconego przy zakupie pojazdu przez osobę wchodzącą w zakres art. 314 lit. a) dyrektywy 2006/112, a z drugiej strony ani ta osoba, ani podatnik-pośrednik nie mogli tej kwoty odliczyć (zob. wyrok z dnia 3 marca 2011 r., Auto Nikoowi, C-203/10, EU:C:2011:118, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

41

Rzeczyduśki i grecki wskazały na ewentualne trudności w określeniu podstawy opodatkowania marży zgodnie z art. 315 dyrektywy 2006/112, w szczególności w odniesieniu do ceny zakupu każdej z wymontowanych czyżby.

42

Jednakże ewentualne trudności praktyczne przy stosowaniu procedury marży nie mogą uzasadnić wykluczenia pewnych kategorii podatników-pośredników z owej procedury, gdy

możliwość tego rodzaju wykluczenia nie została przewidziana ani w art. 313, ani w żadnym innym przepisie dyrektywy 2006/112.

43

Ponadto podstawa opodatkowania określona w ramach procedury marży powinna wynikać z księgowości w sposób umożliwiający sprawdzenie, że wszystkie warunki stosowania tej procedury zostały spełnione.

44

Należy ponadto przypomnieć, że w celu uproszczenia poboru podatku i po konsultacji z Komitetem ds. VAT państwa członkowskie mogą postanowić, że dla niektórych transakcji lub niektórych kategorii podatników-pośredników podstawę opodatkowania w odniesieniu do dostaw towarów podlegających procedurze marży, do których stosuje się także stawki VAT, stanowi całkowita marża zdefiniowana w art. 318 dyrektywy 2006/112.

45

Mając na uwadze całość powyższych rozważań, należy udzielić sądowi odsyłającemu odpowiedzi, że art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że części używane pochodzące z pojazdu samochodowego wycofanego z eksploatacji, nabytego przez przedsiębiorstwo zajmujące się recyklingiem samochodowym od osoby fizycznej i przeznaczone do odsprzedaży jako części zamienne stanowią „towary używane” w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym dostawy tego rodzaju części dokonane przez podatnika-pośrednika są objęte zakresem zastosowania procedury marży.

W przedmiocie kosztów

46

Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że części używane pochodzące z pojazdu samochodowego wycofanego z eksploatacji, nabytego przez przedsiębiorstwo zajmujące się recyklingiem samochodowym od osoby fizycznej i przeznaczone do odsprzedaży jako części zamienne stanowią „towary używane” w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym dostawy tego rodzaju części dokonane przez podatnika-pośrednika są objęte zakresem zastosowania procedury marży

Podpisy

(1) Język postępowania: duński.